

25 Αυγούστου 2014

Το γράμμα του νόμου

/ [Γενικά Θέματα](#)

Ο άγιος Ιωάννης, ο Πρόδρομος και Βαπτιστής του Κυρίου, ετελείωσε μαρτυρικά τη

ζωή του με αποκεφαλισμό.

Ο θάνατός του ήταν αποτέλεσμα της εμμονής του Ηρώδη στην τήρηση ενός όρκου, με τον οποίο δεσμεύτηκε απέναντι στη Σαλώμη, κόρη της Ηρωδιάδας. Θεώρησε απόλυτη τη δέσμευσή του αυτή και δεν θέλησε να εκτεθεί στα μάτια των προσκεκλημένων του αθετώντας την, έστω κι αν λυπήθηκε που ήταν υποχρεωμένος να την τηρήσει (Μαρκ. 6, 17-29).

Το ερώτημα είναι: Έπρεπε ο Ηρώδης να τηρήσει τον όρκο του η όχι; Πόσο δεσμευτικός είναι ένας όρκος που έρχεται ευθέως σε αντίθεση με τον νόμο του Θεού;

Εδώ μπαίνει το θέμα της σωστής τήρησης του νόμου του Θεού. Για να μας βοηθήσει σ' αυτό η Αγία Γραφή, εφιστά την προσοχή μας στο να αναζητούμε το πνεύμα του νόμου του Θεού και αυτό να τηρούμε. Να μη μένουμε προσκολλημένοι στο γράμμα. Έτσι ο απόστολος Παύλος μιλάει για μια σαρκική περιτομή, που γίνεται κατά το γράμμα του νόμου, αλλά από μόνη της είναι ουσιαστικά ανώφελη, δεν αρκεί να αναγεννήσει πραγματικά τον άνθρωπο. Γι' αυτό παράλληλα μιλάει και για μια πνευματική περιτομή της καρδιάς, χειροποίητη (αφαίρεση-κάθαρση των παθών, της αμαρτίας), που αναδεικνύει τον άνθρωπο αληθινό τηρητή του θείου νόμου (Ρωμ. 2, 25-29• Κολ. 2, 11-13) και όχι «απερίτμητον τη καρδία» (Ιεζ. 44, 7).

Ο Θεός έκανε μαζί μας μια νέα διαθήκη, για να εμφυσήσει μέσα μας ένα διαφορετικό πνεύμα. Μας καλεί να γνωρίσουμε ποιό είναι το δικό του πνεύμα, αυτό που τον εκφράζει πραγματικά (Λουκ. 9, 55). Τηρώντας με ακρίβεια, κατά γράμμα, τον νόμο, μπορεί να διαπράξουμε τις μεγαλύτερες αδικίες. Γι' αυτό η νέα διαθήκη του Θεού δεν είναι διαθήκη «γράμματος, αλλά πνεύματος• το γαρ γράμμα αποκτέννει, το δε πνεύμα ζωοποιεί» (Β Κορ. 3, 17). Όταν γνωρίσουμε το πνεύμα του Θεού, μπαίνουμε σ' ένα χώρο ελευθερίας, όπου δεν έχει θέση καμιά δουλική υποταγή στο νεκρό γράμμα νομικών σχημάτων (Β Κορ. 3, 17). Ο νόμος δεν έχει δοθεί ούτε είναι αναγκαίος άλλωστε για τον δίκαιο άνθρωπο (Α Τιμ. 1, 9).

Έτσι λοιπόν δεν μπορεί κανένας να οχυρώνεται πίσω από το γράμμα του θείου νόμου, όταν καταστρατηγεί το πνεύμα και το αληθινό περιεχόμενο του νόμου αυτού.

Ένας άνθρωπος ζήτησε από κάποιον γέροντα να μεσολαβήσει ανάμεσα σ' αυτόν και τον αδελφό του, γιατί είχαν μαλώσει. Ο γέροντας κάλεσε τον άλλον αδελφό και προσπάθησε να τον πείσει να ειρηνεύσει με τον αδελφό του. Εκείνος όμως αντέδρασε λέγοντας:

- Δεν μπορώ να συμφιλιωθώ μαζί του, γιατί ορκίστηκα στο σταυρό να μην το κάμω».

Χαμογέλασε ο γέροντας και του λέει:

- Δηλαδή είπες: Μα τον τίμιο σταυρό, Χριστέ, δεν θα φυλάξω τις εντολές σου, αλλά θα κάμω το θέλημα του εχθρού σου του διαβόλου».

Και του δίδαξε πόσο σημαντική είναι η μετάνοια και όχι η τήρηση ενός άνομου όρκου (Ιω. Μόσχου, Λειμών, 216).

Τέτοιοι όρκοι πρέπει να σπάνε αμέσως και να συμμορφώνεται ο άνθρωπος ολόψυχα με το αληθινό θέλημα του Χριστού. Και ο Ηρώδης, αν είχε το ίδιο πνεύμα, δεν θα έμενε προσκολλημένος στο γράμμα του νόμου. Δεν θα φοβόταν να αθετήσει τον άνομο όρκο του.

Όχι λοιπόν προσχήματα ευλαβείας, αλλά αληθινή μετάνοια και γνήσια υπακοή στο θέλημα του Θεού.

π. Δημητρίου Μπόκου

(ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ, αρ. φ. 373, Αυγ. 2014)

Πηγή: zoiforos.gr